

5-6. oszt. 1. kat.

(1-3 vers.
hőtelisző, további
valakthato)

317. Csángómagyar

Magyar népdal

1. Csán - gó - ma - gyar, csán - gó - ma - gyar,
Mi - vé let - tél, csán - gó - ma - gyar,
Ág - ról - sza - kadt ma - dár vagy te,
El - vet - tet - ve, el - te - met - ve.

2. Egy pusztaiba telepedtél,
Melyet országnak nevezteél,
Most se országod, se hazád,
Csak az Úristen gondol rád.
3. Idegen nyelv béborít s nyom
Olasz papocskák nyakadon.
Nem tudsz énekelni, gyónni,
Anyád nyelvén imádkozni.
- (4.) Én Istenem hová leszünk?
Gyermekeink s mi elveszünk
Melyet apáink őriztek,
Elpusztítják szép nyelvünket.
- (5.) Halljuk még, áll Magyarország,
Ó Istenünk Te is megáldd.
Hogy rajtunk könyörüljenek,
S elveszni ne engedjenek.
- (6.) Mert mi is magyarok vagyunk,
Még Ázsiából szakadtunk.
Úr Isten, sorsunkon segíts,
Szegény csángót el ne veszítsd.

Ismeretlen költő